

Bài Giảng của Hòa Thượng Thích Trí Tịnh

(Mùa Kiết Hạ An Cư Năm Đinh Mùi 1967 tại Chùa Vạn Đức Thọ Đức)

“Nếu Phật tử ăn thịt. Tất cả thịt của mọi loài chúng sanh đều không được ăn. Nếu ăn thì mất lòng đạo đức, đức giảng Phật pháp, tất cả chúng sanh thấy đều tránh xa. Nếu ăn thịt mất vô lượng tội lỗi. Vì thế nên tất cả Phật tử không được ăn thịt của tất cả mọi loài chúng sanh. Nếu ăn thịt, Phật tử này phạm “kính sát uất”.

Đôi chúng nên biết, nếu muốn có thịt để ăn, thì phải sát sanh. không thể giết thì cũng bắt hoặc giết, cho nên **ăn thịt là nguyên nhân cho sự sát hại sanh mạng của ác loài với tất cả các loài vật, không luận là thịt gì, thịt heo, bò cho đến tôm cá v.v... thuộc về loài vật của chúng sanh đều không được ăn.**

Có lẽ cho rằng loài cá, tôm không có máu nên ăn được. Còn có lẽ nói rằng chúng là loài, nó không biết đau nên ăn được.

Nhưng theo lý Phật dạy, xét kỹ nó thuộc về loài vật đều không được ăn, bởi vì dù con tôm, con cá thịt sống nó không có máu để nấu, nhưng nó cũng ham sống sợ chết. Nếu con cá biết khép mai khi nghe tiếng động, con tôm, con tép biết nhảy ngay xuống nước khi mình rơi vào nó. Nếu vậy là nó có cảm giác biết đau, biết ham sống sợ chết mới có những tác động như thế. Còn như các trứng, nếu ta ăn trứng mà chúng có hình dạng, nghĩa là chúng là loài, gọi rằng không có thai mà được ăn, như vậy những người có thai, hoặc một tháng, hai tháng, hay bao nhiêu tháng, ngày đó mà phá thai thì không có tội, bởi vì thai lúc đó nó cũng chưa thành hình gì. Mà nếu phá thai có thai, thì ăn trứng cũng có tội, bởi vì trong trứng nếu duyên nó sẽ thành con gà hay con gì đó.

Nếu vậy nói tóm lại, mình ý theo lý Phật dạy, thì tất cả những gì thuộc về **tánh chết thịt đều không được ăn.** Tuy thế, đức Phật cũng theo thời cơ của người đời. Do đó trong giới Tiểu Thừa, lúc ban sơ Phật không cấm ăn thịt, nhưng cho ăn ba thứ thịt: không nghe con vật bị giết, không thấy con vật bị giết, không nghi ngờ người ta giết con vật vì mình. Ngoài ra còn được ăn thêm các thứ thịt: con vật nó tự chết, hoặc con thú khác bắt ăn rồi còn dư.

Giới ăn thịt

Viết bởi Administrator

Nhưng tìm cho được các thức ăn đó mà ăn cũng khó lắm. Nếu mình chưa khó suy xét kỹ, thì trong khi ăn cá hoặc thịt, mình có thể nghĩ rằng: vì sao ăn thịt của mình đây làm duyên cho người giết, xúi người ta giết.

Nhưng người giết nếu không có người mua, thì họ giết để làm gì? Có người nghĩ rằng, nếu mình không ăn, thì cũng có người bán thịt, họ cũng giết như thường. Nhưng suy nghĩ kỹ **nhưng nếu không ăn, thì sao bắt sự giết mất phần**, thì **sao giết họ cũng ít đi.**

Tại sao không được ăn thịt?

Đức Phật nói: người ăn thịt thì mất lòng từ bi, đức giảng Phật tánh...”

Phật tánh được phát triển là do tâm từ bi, Phật tánh ai cũng có, nhưng mà Phật tánh thành giảng để thành Phật, là một việc khác, cho nên gọi là giảng Phật tánh.

Bây giờ muốn cho nó thành giảng để thành Phật, do nên tâm từ bi mới phát được cái giảng đó. Trái lại ăn thịt thì tự nhiên tâm từ bi làm gì có được?

Tâm từ bi là lòng muốn cho chúng sanh khỉ khỉ thú thú vui, mà bây giờ, nếu lấy cái khỉ nhốt vào chúng sanh để nuôi cái thân mình, ngon cái miệng mình, như vậy thì lòng từ bi làm gì có nữa

Do đó, các loài cũng ham sống chết, cho nên cá thây người cá lươn, chim thây người chim bay.

Có khi không bắt chim, thì chim nó vô trong nhà, nó thây người không sợ gì. Có những khi

Giới ăn thối

Viết bởi Administrator

---

không biết cá thì cá nó lòi nhớt nhớt trên mặt nước, thối y ngửi thì không lòi n. Mà bây giờ nó thối y nó tránh xa, thì biết rằng do duyên giết hại, ăn thối nó mà ra.

“Ngửi thì ăn thối mà c vô vọng ngửi lòi...” Nghĩa là không phải mặt hay hai tay lòi, mà đây Phật nói vô vọng ngửi lòi vì nghiệp sát rớt nặng.

“Vì thế, nên tất cả Phật tử, không được ăn tất cả thối cả mọi loài chúng sanh...”

Nếu ăn thối, Phật tử này phạm “kính cữu tử”. Do đó người đã thọ giới Bồ Tát phải tránh ăn chay, không phải ăn chay khô, nếu ăn thối, thì phạm “Kính Cữu Tử” phải sám hối chừa bỏ thì được thanh tịnh.

Trích Đoạn: Kinh Phạm Võng Giảng, HT. Thích Trí Tịnh, Văn Hóa Study Group Xuất Bản năm 2000

Nguồn: Thuvienhoasen.org